Βίζονες

μή. Ὄγδοος ἆθλος (Ἡρακλέους) Διομήδους ἵππος. Ἀπολλοδώρου

1. Ὀγδόον ἆθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὰς Διομήδους τὸ θρᾳ. Πέρι θεῶν-
κας ἵππους φ Μυκήνας κομίζειν. Ἦν δὲ οὗτος Ἄ-
ρεως ἢ Κυρήνης, βασιλεὺς Βιζόνων, ἔθνος θρᾳκίου
ἢ μαχιμωτάτου· ἦχε δὲ ἀνθρωποφάγους ἵππους. Πολέ-
μου δὲ μετὰ τῶν ἐκουσίως συνεπομένων, βιασάμε-
νος τοὺς ἐπὶ τοῖς φάτναις τῶν ἵππων ὑπάρχοντας,
ἤγαγεν ἐπὶ θάλατταν. Τῶν δὲ Βιζόνων οὐ ὅπλοις
βοηθούντων, τὰς μὲν ἵππους παρέδωκεν Ἀβδήρῳ φυ-
λάσσειν: οὗτος δὲ ὑπ' Ἔρως τοῦ, Λοκρὸς ἐξ Ὀπούν-
τος, Ἡρακλέους ἐρώμενος, ὃν αἱ ἵπποι διέφθειραν ἐ-
πισπασάμεναι. Πόρας δὲ τοὺς Βίζονας διαγωνισά-
μενος, ἢ Διομήδην ἀποκτείνας, τοὺς λοιπὸς πνάγκα-
ζε φεύγειν, ἢ κτίσας πόλιν Ἀβδήρα παρὰ τὸν
τάφον τοῦ διαφθαρέντος Ἀβδήρου, τὰς ἵππους κομίσας,
Εὐρυσθεῖ ἔδωκε . . . . . .

«Βιζονὶς θρᾳκίς.»

Ἀπόχια Ἀλεξανδρεῖς.

Βίτονες. Βιτονία.

"

« Βίτονες (Αρχ) Λαος ἐπι θρᾴκης πρὸς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, περὶ τὰ Ἄβδηρα πρὸς Ν. ἐπι Ροδόπης. Ἦγε αὐτὴν ἐδέξατο πολλὰς ἐξ. ἀποικίας. Κατὰ τὴν μυθολογίαν οἱ Βίτονες προσέβαλον τὸν Ἡρακλέα ἀποσφραθέντα ὅπως ἀρπάσει θεαρὰ τὸν βασιλέως αὐτὴν Διομήδους τοῦ Ἱέσσαρας πυρίπνου καὶ ἀνθρωποφάγου ἵππου Δεῖνον, Ξάνθον, Λάμπον καὶ Ποδάργην, ἀλλ' ἀπεκρούσθησαν ὑπὸ τοῦ ἥρωος φονευθέντος τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτὴν Διομήδους». Λεξικὸν Βοτῆρα.

« Βιτονία. ἐπίθετον ἐπι γέρανος Σουίδας

—— Ἀρπάκτειραν (3) ἐρύκων

Σπέρματος ὑψιπέτην Βιτονίαν γέρανον. (1)

—

(3) Verba haec sunt pars Epigrammatis quod legitur Anthol. l. b III cap. XVI. ut Portus observavit.

(1) Σημ. ἀντιγραφέως. Γέρανος θεαρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἔρρησιν ὑπῆρχε χορὸς γέρανος. (Λεξ. Αρχ. Saglio T. A. σ 702 b.) ὁρᾷ καὶ T. B' ἰδὲ σ 38 a καὶ 1668 b T. Γ' σ 1899 b T. D. σ 1034 b. 1035 a ἀλλὰ καὶ ὑπάρχει ἰδὲ σ 1461 a 1471 b T. E' 353 a 354 a